

כדורגל

הקהל ניצח

"אם יפסיד מכבי יפו" קבע בססקנות ילד לבוש גופיה מלוכלכת, "השופט יהיה אשם."

לא היתה זו דעתו הפרטית של ילד אחד. היא גם לא היתה מוגבלת לגבי משחק אחד. הצטרפו אליה 6000 האוהדים של מכבי יפו רובם עולי בולגריה, מספר האוהדים הגדול ביותר לקבוצת הכדורגל השנואה ביותר על מועדוני הספורט בארץ.

השנאה אינה בגלל מספר האוהדים הגדול, אלא באהדה עצמה, שלעיתים תכופות מר" גישים אותה חובבי ספורט אחרים על גופם הם כשהיא מתבטאת באלימות.

המוצא שהציעו בזמנו מארגני התחרויות היה כי משחק בהשתתפות מכבי יפו יתקיים בכל מקום אחר מלבד יפו. אולם האוהדים לא התעצלו מלשכור לפחות 12 שאסונים, ללוות את אוהבם עד לקצה הארץ.

גם ההצעה החדשה לערוך את המשחק במדינת ירדן, נפלה מאותה סיבה. ולמגרש הכדורגל באסה ביפו הגיעו 9000 גברים, גשים וטף שנטשו את הסייטסה המסורתי של יום השבת כדי לחזות בהתמודדות קבוצתם המפוארת, התופסת מקום ישי בליגה ב' נגד הענק מ' 2 מליגה א', מכבי פתח-תקוה על גביע רובינשטיין.

אל תהיו בולגרים...! לעומת הטכניקה משביעת הרצון של פתח-תקוה ניצב מרץ פרימיטיבי של מכבי יפו, ששחקניו רבצו משך שבוע תמים בבית הבראה. ההתקפות בשני צידי המגרש התחלקו שווה בשווה יחד עם הפגיעות הגופניות, שלפעמים העלו רעיון של החלפת מקומם של הגעלים לידיים.

90 הדקות נגמרו ללא תוצאות. כנהוג במקרה של משחק גביע, הוארך המשחק ברבע שעה. אחר שניתנה הארכה שניה קרה שמאזיניו הקטן, הנוהג להתפלל כאלו סבל יסורי שאלו אפילו אם לא פגעו בו, התפטר שוב. כאביו של השחקן האהוב קרעו את ליבו של הקהל הנרגז. הוא היה מוכן לאכול את שחקני פתח-תקוה מלוכלכים ומזיעים כמו שהם.

השופט דרש מהשחקן שגרם לעינויים צוואר, לעזוב את המגרש. הוא סרב. ה' שופט הפסיק את המשחק. עזב את המגרש. לא בליכך קל היה לשחקני פתח-תקוה לעזוב את המגרש. המשטרה שגייסה באותו יום מכונית אסירים גדולה וששים שוטרים, באה לעזרתם, הובילה אותם הדרה הלה-בשה כשהם ספוגים מיתסס, חול ואבנים. הקהל שמע מהם תגובה אחת בלבד: "אל תהיו בולגרים, תהיו ספורטאים".

השחקנים עזבו את המקום ככל זאת במכוניות למרות שרצו לראותם באלונקות. גביע רוב נשטיין, שהתהפך בשעת המהומה יחד עם השולחן, נעטף במפה הירוקה. ההתאחדות הישראלית לכדורגל תחליט ליני מי הוא יפול קרוב לודאי שתהנה ממנו. הקבוצה היפואת. אם יקרה כך גם השופט יהיה אשם.

נסיעות

עמידת כבוד

לא תמיד באים הבולגרים לכדורגל (ראה לשל) לפעמים בא הכדורגל אליהם. אחת מהפעמים תהיה כשתגיע השבוע לבולגריה נבחרת הפועל בכדורגל אחרי שבת והתאמנה במרוכז משך תקופה ארוכה.

הזיה זאת הפעם הראשונה אחרי עשרים שנה בה תתמודד קבוצת הפועל, משך שלוש שנה, ארבעה משחקים, עם קבוצת בולגריה.

את התוצאות של הפגישה האחרונה לא זוכרים אנשי הפועל אולם הפעם אין הם מצפים לנצחונות, אלא לעמידה בכבוד בלבד. כי הכדורגל הבולגרי הוא עתה בעליה. ההוכחה: אפילו קבוצת בולגריה בינוניות ניצחו, לאחרונה, קבוצת צרפתיות והונגריות טובות.

אחרי הניצחון. הד שלושת השערים בהם גברה נבחרת גרמניה על שחקניה המצויינים של הנבחרת ההונגרית, טרם שכן. כברע הראשון אחרי הניצחון הגדול (למעלה) זוכים עדיין השחקנים הגרמנים, אלילי ארצם, למתנות יקרות ערך, למסיבות פאר גדולות ולחופשות ממושכות.

רגע הניצחון. זה התחיל כאשר קפטן הנבחרת הגרמנית פריץ וולטר, קיבל את הגביע בגשם השוטף (למעלה, שמאל) ונישא, יחד עם שאר שחקני קבוצתו, על שכם המעריצים, שבאו במיוחד מגרמניה לחזות במשחק הגמר, כשהוא מנוסף בגביע הניצחון שבידו (מימין).

לפני הניצחון. ההונגרים (בחולצות השחורות) לא הצליחו להבקיע את ההגנה הגרמנית, נאלצו להסתפק במקום השני בלבד באליפות העולמית. הן גם נאלצו. להסתפק בשתייתם הקצרה בשוויץ, כי מיד אחרי כשלונם במשחק הגמר נקראו לחזור להונגריה.